

ЕТИЧНИ ПРАВИЛА

I. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА АВТОРИТЕ

Оригиналност. Цитиране. Плагиатство. С предоставянето на доклад за публикуване, авторът/авторите гарантират, че ръкописът е тяхна собствена, оригинална работа и че той не е бил публикуван преди това (на ползвания от доклада език), нито се разглежда за публикуване другаде. Те също така гарантират, че източниците на всички идеи и/или думи в ръкописа, които не са техни собствени, са правилно посочени чрез подходящи библиографски препратки и използване на цитати. При нарушение на законите за авторското право, както и в случай на плагиатство, отговорността се носи от автора. Ако бъде открит случай на нарушение на авторските права или плагиатство, ръкописът се отхвърля или публикуван доклад се заличава от страниците на изданието, при техническа възможност. Редакцията не носи отговорност за възгледите на автора.

Ръкописът трябва да отговаря на изискванията за публикуване.

Точност и обективност. Основните данни (статистически показатели, правни норми, съдебни решения, доктринални становища, проучвания и т.н.) трябва да бъдат посочени точно в ръкописа. Съзнателното представяне на неверни данни може да бъде основание за отхвърляне или оттегляне на ръкописа. Фалшифицирането на резултати или умишлено неточни изявления може да бъде причина за отхвърляне или оттегляне на ръкописа. Няма да бъдат публикувани и трудове, които се отклоняват от основните ценности на Конституцията на Република България.

Посочване на имената на лицата, допринесли за доклада. Докладът може да има максимум 3 (трима) автори, като се посочва приносът на всеки от тях за неговото създаване. Авторите трябва да бъдат посочени по реда на приноса им към доклада. Всеки автор носи отговорност за собствения си принос. Авторы са само лицата, дали съществен принос. Лицата, чийто принос е непряк или незначителен (например тези, които са редактирали или превели доклади, ръководителите на докторанти и на изследователски екипи, подпомогнали създаването на ръкописа, лицата, които са финансирали изследването и пр.) може да бъдат посочени в бележка под линия с благодарности. Водещият кореспонденцията с редакцията автор трябва да се увери, че в доклада са включени всички подходящи съавтори, както и че всички изброени съавтори са одобрили окончателната версия на доклада и са се съгласили за нейното публикуване. Източниците на финансова подкрепа за изследването (грантове, стипендии и др.), трябва да бъдат посочени в бележка под линия, прикрепена към заглавието на доклада.

Авторски права. Авторите запазват правата върху текста си и предоставят на издателя на *сборника от конференцията* първото неизключително право за неговото публикуване, възпроизвеждане и разпространение, включително по електронен път. В случай на повторно публикуване и/или ново разпространение на произведението, включително при представянето му по интерактивен начин, авторите трябва да посочат, че то е било първоначално публикувано в *сборника*.

Откриване на значителни грешки или неточности. Когато автор открие значителна грешка или неточност в своя доклад, вече публикувана, той/тя има

задължението незабавно да уведоми редакторите и да сътрудничи с тях за коригирането или заличаването ѝ, при техническа възможност.

II. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РЕЦЕНЗЕНТИТЕ

Оценяване. Получените за публикуване ръкописи се подлагат на проверка за оригиналността на текста чрез специализиран софтуер. След отрицателен резултат, те се рецензират чрез системата за „двойно сляпо” рецензиране. Рецензирането се извършва анонимно (името на автора не се съобщава на рецензентите; имената на рецензентите не се съобщават на автора). При необходимост авторите получават препоръки и бележки за подобряване на качеството на доклада. Възможно е да се откаже публикуването на доклада по предложение на рецензентите.

Статус на рецензентите. Научните рецензенти работят на доброволни начала. Отговорният редактор изпраща ръкописа за оценка на най-малко 2 (двама) рецензенти с научна компетентност в областта на изследването. Рецензентите, които са приели ръкописа за оценка, трябва да го рецензират в срок не по-късно от четири седмици след получаването му. Рецензентите са свободни да откажат рецензиране на конкретни ръкописи, ако други ангажименти им пречат да завършат рецензирането навреме. Рецензентите са длъжни да откажат покана за оценка на ръкопис, ако съдържанието на ръкописа не съответства на тяхната област на компетентност или в случай на конфликт на интереси (например, произтичащ от конкурентни, партньорски или други отношения или връзки с институции или компании, свързани с ръкописа).

Поверителност. Информацията или идеите, получени от рецензентите в процеса на рецензиране, трябва да се пазят в тайна и да не се използват за лична изгода. Всички ръкописи, получени за рецензиране, трябва да се третираат като поверителни документи и не трябва да се показват или обсъждат с други лица, освен ако това не е разрешено от отговорния редактор.

Обективност. При извършване на рецензиите си рецензентите се приканват да бъдат възможно най-обективни, като се въздържат от лична критика към автора/авторите. Те се насърчават да изразяват ясно своите мнения, като обясняват и обосновават всички направени препоръки. Те трябва винаги да се стремят да предоставят подробна и конструктивна обратна връзка, за да помогнат на автора/авторите да подобрят своята работа.

Съдържание на оценката. Рецензентите оценяват вписването в тематиката на изданието, актуалността на темата и степента на научна новост, познанията за съответната литература в областта, последователността и качеството на стила на писане, използваните изследователски методи, логиката на научните аргументи, правилното използване на библиографските източници. Рецензентите трябва да обърнат внимание на отговорния редактор на всякакви значителни прилики между разглеждания ръкопис и други публикации, които са им известни, както и на всякакви опасения, които могат да имат по отношение на етичната приемливост на изследването. При провеждането на оценката рецензентите вземат предвид разпоредбите на Етичните насоки за рецензиране за рецензенти, публикувани от Комитета по публикационна етика (COPE). След оценката рецензентите могат да препоръчат: публикуване на

доклада, публикуване на доклада само ако бъде допълнен в съответствие с бележките, направени във формуляра за оценка; непубликуване на доклада.

III. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РЕДАКТОРИТЕ

Окончателно решение за публикуване. Отговорният редактор носи крайната отговорност за вземането на решение дали представен за публикуване ръкопис да бъде публикуван, като се ръководи от законодателството, от оценките, извършени от научните рецензенти и от настоящите етични правила. Той може да се консултира с други членове на редакционния екип, както и с още рецензенти, при вземането на решение за публикуване.

Обективност на оценката. Забранява се дискриминация на основания, свързани с личността на автора. Редакторите оценяват ръкописите по тяхното съдържание, без да се вземат предвид расата, полът, религиозните убеждения, етническият произход, гражданството, политическите възгледи и други индивидуални особености на автора/авторите.

Поверителност. Редакцията не предоставя на трети лица информация за отхвърлени трудове. Всеки автор има правото сам да оттегли представения за публикуване труд най-късно до редакционното приключване на тома.

Осигуряване на процеса на оценяване. Редакторите полагат усилия, за да гарантират процеса на „двойно сляпо“ рецензиране, като не разкриват самоличността на автора/авторите на ръкописа на рецензентите на този ръкопис и обратно. При оценяването на ръкопис за публикуване редакторите търсят доказателства, че етичните нарушения са сведени до минимум.

При анализа на ръкописа редакторите вземат предвид спазването на изискванията за публикуване, определени в Насоките за автори и препоръките на Насоките за редактори: Изследвания, одит и оценка на услугите, Насоки за добра публикационна практика, публикувани от Комитета по публикационна етика (COPE), както и Принципите на прозрачност и най-добри практики в научното публикуване, публикувани от COPE и други организации (<https://publicationethics.org/guidance/guideline/principles-transparency-and-best-practice-scholarly-publishing>).

Отношенията на сътрудничество между редакторите и изследователските организации/институции, които подкрепят издаването на *сборника*, се осъществяват в съответствие със „Сътрудничеството между изследователските институции и списанията по случаи, свързани с интегритета на научните изследвания: насоки от Комитета по публикационна етика“, публикувани от Комитета по публикационна етика (COPE) (<https://publicationethics.org/guidance/guideline/cooperation-between-universities-and-journals-research-integrity>).

IV. КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

В издателската дейност. Насоките за добра издателска практика (COPE) показват, че конфликт на интереси възниква, когато автори, рецензенти или редактори имат интереси, които не са напълно явни и които могат да повлияят на преценката им

за това, което се публикува. Когато бъдат разкрити по-късно, те биха накарали един разумен читател да се почувства подведен.

По отношение на авторите. Изследването на автора трябва да бъде обективно, безпристрастно и неповлияно от външни фактори. С подаването на доклада си за печат авторите мълчаливо декларираат, че насоките на изследването и заключенията в него не са повлияни например от работодателя на автора; от финансиращия научното изследване; от клиенти на автора или от случаи, в които той е бил пряко замесен; от договорни отношения, които могат да повлияят на обективността на изследването; или принадлежност под каквато и да е форма към групи, които имат интерес от публикуването на доклада.

Откриването на конфликт на интереси, който не е деклариран от авторите, може да бъде санкционирано с отказ за публикуване или оттегляне на доклада.

По отношение на редакторите и рецензентите. Редакторите и рецензентите трябва да декларираат, ако има ситуации, които засягат тяхната независимост (като финансови взаимоотношения с компании или институции, които имат интерес от съдържанието на изданието и по този начин се засяга достоверността му; идеологически принадлежности, които засягат безпристрастността при анализа на статиите).

Откриването на конфликт на интереси в случая на редактори и рецензенти може да бъде санкционирано със задължението за публично разкриване на интересите и/или забрана за участие в редакционната/рецензентската дейност за срок от 3 години.

Тези разпоредби се допълват от Насоките за конфликт на интереси, разработени от Комитета по публикационна етика (COPE).

Пловдив, април 2024 г.

Организационен комитет на конференцията